

Người Đi

Rặng trâm bầu lũy tre mờ mịt
Kiếm cung nào tờ lịch bỏ rơi
Mưa chiều sụt sướt tả tơi
Người đi nỗi hận chưa vơi canh dài

Đồi gió hú cành xao lá đổ
Tuyết lao đao nỗi khổ chưa hề
Phố khuya thương khúc não nề
Người đi cõi lạ đường về như không!

Nắng nuối chiều nằm mơ bãi vắng
Đò đơn côi mái lặng bờ sông
Đời còn lắm bến đục trong
Người đi nhận lạc long đong giữa chiều

Liêu hiu trúc bên rào niêng ngã
Gót chân ngà ẻo lã gió lay
Đêm nằm nhớ quá đôi vai
Người đi khuất bóng tàn phai nọ hồng

Dâu với biển đôi đường lỡ vỡ
Nước và non gặp gỡ nơi đâu?
Giọt ngâu tức tưởi giang đầu
Người đi trĩu nặng gánh sầu quê xa

Đêm thanh vắng mưa bay mấy sợi
Tiếng đĩ quyên chờ đợi ai đây?
Trăng sông rụng ánh hiên này
Người đi khắc khoải tình đầy thiên thu

Nam Thảo

